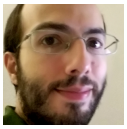
Des de sota

Per JoanM el dt., 22/12/2020 - 21:00

Diuen que els rius porten al mar la seva aigua perquè el mar té la humilitat d'abaixar-se per sota d'ells. El qui sembla tenir tota l'aigua, que no en necessitaria i podria de fet destruir el que volgués amb la potència descomunal de tal massa aqüàtica, és qui es "queda" sota les muntanyes i els turons, i prefereix escoltar els rius i rebre de la seva aigua.

Aquesta metàfora que sembla tan ingènua ens ensenya a governar un grup, una família, una empresa, un país. Déu podia entrar al món eixordant amb la seva aigua descomunal, i en canvi necessita de tots els rius, naixent infantó en el lloc més baix, per sota de muntanyes i turons d'ego. Es fa necessitat, de l'ajuda, l'acollida i l'escalf dels qui tenen menys que ell, els pastors, Maria i Josep, fins i tot els animals...

Quan tenim més, solem ser presumptuosos i "fardar" d'allò que sabem, podem, tenim... Déu governa diferent. Es fa humil, i la seva potència la dirigeix a obrir els cors i tocar les entranyes de qui pot "ajudar-lo".

Jesús, que el Nadal ens ompli d'aquesta suau tendresa en el lideratge, estimant en lloc d'imposant, donant protagonisme en lloc de competint per quedar-nos-el. Ensenya'ns el teu lideratge, oh Déu del món.